

[Statsministeren.]

samarbejde på andre områder. I den forbindelse er der også grund til at tilføje, at koordination af synspunkter ikke nødvendigvis er ensbetydende med en identisk politik hos de forskellige lande. Jeg vil advare imod at gå dogmatisk til værks. Det europæiske samarbejde er en proces, som befinder sig i en indledende fase. Ingen kan i dag med sikkerhed sige, hvorvidt og i givet fald under hvilke former dette samarbejde vil kunne udbygges videre, men det må være en selvfølge, at vi er rede til en fordomsfri stillingtagen over for videre udviklingsmuligheder både med hensyn til samarbejdets institutioner og dets omfang.

Det er regeringens opfattelse, at Danmark skal gå ind i dette samarbejde, og vi har troen på, at det vil kunne udvikle sig til et samarbejde, der er til gavn for vort land og for den verdensdel, vi tilhører.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13, hvor vi begynder med dagsordenens punkt 2: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 10.32.

Mødet genoptaget kl. 13.00

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet,

forslag til lov om udligning i hovedstadsområdet og

forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet og forslag til lov om udligning i hovedstadsområdet.*

Begge forslag er uændrede genfremsættel-

ser af to af de lovforslag, regeringen fremsatte den 3. marts i år med henblik på gennemførelse af 1. etape af en reform for hovedstadsområdet, og jeg kan derfor i det store og hele henvise til min fremsættelsestale ved den lejlighed.

Det indledte reformarbejde vedrørende hovedstadsområdet har foreløbig resulteret i vedtagelsen i sommer af loven om revision af den kommunale inddeling i Københavns amtsrådsreds, og forberedelserne til gennemførelse af denne inddelingsrevision er i gang. Det er dog især de i de nu genfremsatte lovforslag omhandlede spørgsmål om den administrative hovedstruktur for området og den økonomiske udligning, der naturligt nok har givet det nedsatte folketingsudvalg anledning til de fleste spørgsmål. Jeg synes selv, at det er et meget omfattende materiale, der gennem besvarelsen af de mange spørgsmål er tilvejebragt, og jeg håber, at denne grundige gennemgang af lovforslagene vil komme os alle til nytte i det videre arbejde med reformen.

Folketingsudvalget nåede jo imidlertid ikke at færdiggøre arbejdet. I udvalgets beretning, der blev afgivet den 28. september i år, henstiller et enigt udvalg, at forslag om en hovedstadsreform fremsættes så betids i dette folketingsår, at en nyordning kan vedtages af folketetinget i løbet af samlingen. På denne baggrund har jeg valgt at genfremsætte de to lovforslag uden nogen form for ændringer, idet det er mit indtryk, at udvalget i det hidtidige arbejde var ved at nå til konstruktive resultater på en række væsentlige punkter, og denne udvikling vil jeg ikke risikere at vanskeliggøre ved på dette tidspunkt at lægge nye forslag på bordet. Dermed er også sagt, at jeg naturligvis står ved de tilsagn om og oplæg til forskellige ændringer i lovforslagene, som jeg har givet i de hidtidige besvarelser af udvalgets spørgsmål. Jeg vil gerne her tilføje, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig det tidligere folketingsudvalgs ønske om, at hovedstadsproblemet løses i denne folketingssamling, og jeg vil gerne give tilsagn om, at såvel jeg selv som mine embedsmænd under det fortsatte arbejde i folketetinget vil yde al tænkelig bistand til en hurtig gennemførelse af den lovgivning, der er forudsætningen for en hovedstadsreform.

Om den samlede hovedstadsreform skal

[Indenrigsministeren.]

jeg i øvrigt mere generelt bemærke, at boligministeren samtidig hermed genfremsætter forslaget til en lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet, og at ministeren for forureningsbekæmpelse og trafikministeren senere i folketingsåret ligeledes skal fremsætte lovforslag som bidrag til den samlede reform.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg*.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, blev der ved en ændring af folketingsvalgloven i juni 1970 tilvejebragt mulighed for, at vælgere, der er indlagt på offentlige eller private sygehuse eller andre offentlige helbredelses- og plejehjemsinstitutioner samt visse private pleje- og alderdomshjem, kan afgive stemme pr. brev, ligesom også vælgere, der er indsatte i en af fængselsvæsenets institutioner, fik adgang hertil. Disse vælgergrupper harsåledes kunnet afgive stemme såvel ved folketingsvalget og folkeafstemningen i september 1971 som ved folkeafstemningen i oktober 1972. Den gennemførte ændring af folketingsvalgloven vedrører imidlertid kun adgangen til at afgive stemme ved folketingsvalg og folkeafstemninger, og den kommunale valglov foreslås derfor ændret således, at der åbnes den samme personkreds adgang til at stemme pr. brev også ved de kommunale valg.

Man gik først til dagsordenens punkt 2:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kaj V. Andersen* til kirkeministeren:

„Er det ministerens hensigt at lade kirkenes inventar og kunstneriske udsmykning indgå under statens almindelige selvforsikringsansvar på baggrund af det stigende antal indbrud og hærværk?“

(Spm. nr. 31).

Kaj V. Andersen: Der er et betydeligt modsætningsforhold imellem den omhu, som kirkeministerium, nationalmuseum og menighedsråd udfolder for af hensyn til kirkeinteriørets skønhed at bevare sjældenheder, kostbarheder og kirkeinventar i videste forstand i videste omfang, og så det forhold,

at menighedsrådene af frygt for tyveri og hærværk for åbne kirkedøre holder kirkerne lukkede. Det er dette med de åbne kirkedøre, der er hovedsagen i dette anliggende, og det er derfor, jeg spørger den højtærede kirkeminister, om hun vil foranledige, at statens almindelige selvforsikringsansvar her bliver gældende, for det er givet, at menighedsrådene økonomisk ikke kan bære det. Det er én ting. Fra kirkeministeriets side anbefaler man tegning af forskellige former for forsikring, men deres virkning falder bort, hvis kirkedørene er åbne, og det er hovedsagen, at vore kirker er åbne på hverdage og derved udgør oaser af stilhed og fred, hvor mennesker i vort utåleligt larmende samfund kan få lejlighed til eftertanke, ja, til meditation, om man vil.

Kirkeministeren (Dorte Bennedsen): Når hr. Kaj V. Andersen spørger, om det er hensigten at lade forsikring af kirkeinventar m. v. overgå til statens almindelige selvforsikringsansvar, tror jeg nok, at spørgsmålet beror på en misforståelse, idet vore kirker, der jo er selvejende, ikke har nogen mulighed for at omfattes af statens selvforsikringsansvar, der kun omfatter statslig ejendom.

Imidlertid peger spørgsmålet på et relevant problem, ikke mindst på baggrund af det stadig stigende antal tilfælde af tyveri og hærværk, som finder sted i vore kirker. Jeg kan oplyse, at forsikringsspørgsmålet har været genstand for grundige overvejelser både i ministeriet og i forhandlinger med nationalmuseet og i Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer.

Under forhandlingerne med landsforeningen rejstes spørgsmålet om en fælles forsikring af kirkerne over fællesfonden, altså på landsbasis, men tanken blev opgivet, da man ikke fandt, at det administrative besvær stod i et rimeligt forhold til de fordele, der kunne opnås. Ind i disse overvejelser gik også, at man, efter at den kirkelige fællesligning inden for kommunerne er blevet indført, har opnået en vis form for økonomisk udligning.

I stedet for vil der i løbet af meget kort tid til menighedsrådene blive udsendt en vejledning i forsikringsspørgsmål udarbejdet af landsforeningen i et vist samarbejde med ministeriet. I denne vejledning er også